

نگرانی های امام زمان(عج) درباره شیعیان

امام زمان (عج) می فرمایند: نادان ها و کم خردان شیعه و کسانی که به اندازه پر و بال پشه دین ندارند- با رفتار و گفتار ناشایست...

امام زمان (عج) می فرمایند: نادان ها و کم خردان شیعه و کسانی که به اندازه پر و بال پشه دین ندارند- با رفتار و گفتار ناشایست... بسیاری از بزرگان در توقیع و شرفیاب شدن خدمت امام زمان(عج) برخی نگرانی های آن حضرت را درمورد شیعیان درک کرده اند، که قسمت هایی از آنها را با هم مرور می کنیم.
اعمال ناپسند و بی توجهی به عرضه اعمال

در تشریف مرحوم شیخ محمدطاهر نجفی، خادم مسجد کوفه، می فرمایند: «؛آیا ما شما را هر روز رعایت نمی کنیم؟ آیا اعمال شما بر ما عرضه نمی شود؟ چرا شیعیان برای فرج ما دعا نمی کنند؟<(4)>

آقامیرزا محمدباقر اصفهانی می گوید که شبی در خواب گویا مولایم حضرت امام حسن مجتبی (ع) را دیدم که به من فرمودند: «؛روی منبرها به مردم بگویید که توبه کنید و برای فرج حضرت حجت(عج) دعا نمائید و بدانید این دعا مثل نماز میت واجب کفائی نیست بلکه مانند نمازهای یومیه بر تمام مکلفین واجب است.<(5)>

در تشریف آقا شیخ حسیم سامرایی در سردارب مقدس فرمودند:

«؛به شیعیان و دوستان ما بگویید که خدا را بدهند به حق عمه ام حضرت زینب (س) که فرج را نزدیک گرداند.<(6)>

در تشریف مرحوم آیت الله حاج سید محمد- فرزند آیت الله سیدجمال الدین گلپایگانی(ره)- امام زمان(عج) فرمودند: «؛از عالم ظهور فقط علامات حتمی مانده است و چه بسا آنها نیز در مدتی کوتاه به وقوع بیرونند. شما برای فرج من دعا کنید.<(7)>

در تشریف دیگری که یکی از علماء به محضر امام زمان(عج) پیدا کرده بود آن حضرت فرمودند: «؛به آنان بگو که برای فرج من دعا کنید تا خدا مرا از زندان غیبت نجات دهد.<(8)>

همکاری شیعیان با ظالمان و ستمگران

شیخ عبدالحسین حویزاروی می گوید مردی به نام میرزا احمد

رئیس شهرداری نجف اشرف بود، او مرد متدين و خوبی بود که به اجراب او را شهردار کرده بودند. شبی در عالم رؤیا به محضر امام زمان(عج) مشرف شدم و دیدم که رئیس شهرداری نجف نزد ایشان حاضر است. حضرت با تندی به او فرمودند: «؛چرا داخل شغل حکومتی شدی و اسم خود را در زمرة آنها محسوب داشتی؟<

بعد مطلبی فرمودند که آن مرد متوجه نشد من خواستم گفته حضرت را به او بفهمانم. گفتم حضرت بقیه الله(عج) می فرمایند: و لا ترکتوا إلى الذين طلموا فتمسكمُ التار؛ يعني، به سوی ستمگران میل نکنید به آنان تکیه ننمایید که موجب می شود آتش شما را فرا گیرد.» وقتی این جمله را گفتم، حضرت رو به من کرد و فرمود: «؛پس تو چرا مدح می کنی؟» عرض کردم: «؛تقبیه می کنم.» حضرت دست مبارک را به دهان گذاشتند و به عنوان انکار سخن من با تبسیم فرمودند: «؛تقبیه! تقبیه!- یعنی تو از روی خوف و تقبیه مدح نمی کنی- هفت روز بیشتر از عمر تو باقی نیست فردا برو و مهر حکومتی را رد کن.<(9)>

تحصیل معارف از طریق غیر مشروع

امام زمان(عج) می فرماید: «؛طلبُ المعارف من غير طریقتنا

اهلُ الْبَيْتِ مُسَاوِقٌ لِلأنکارنا؛ یعنی، به دست آوردن معارف جز از طریق ما خاندان پیغمبر(ص) مساوی با انکار ماست.<(10)>

گناه شیعیان
امام زمان(عج) می فرمایند: «؛نادان ها و کم خردان شیعه و کسانی که به اندازه پر و بال پشه دین ندارند- با رفتار و گفتار ناشایست خود-.

ما را آزار می دهنند.<(11)> امام زمان(عج) می فرمایند: «؛به خدا پناه می برم از کوری بعد از بینایی و از گمراهی بعد از هدایت.<(12)>

پرهیز از تصرف اموال معصوم (ع)

از توقع شریفی که به وسیله ی نائب دوم ابوجعفر محمد بن عثمان از امام عصر(عج) رسیده است، آن حضرت در مورد خمس که باید به فقیه جامع الشرائط پرداخت شود، می فرماید: «؛کسی که آنچه را از اموال ما در دست او است حلal می داند و بدون اجازه ما در آنها تصرف می کند، همانند تصرفی که در مال خود می کند، ملعون است و در روز قیامت از دشمنان ما محسوب می شود.<(13)>

امام زمان(عج) در توقع شریفی می فرمایند: «؛هرکس در اموال مربوط به ما تصرف کند و بخورد، بدرستی که آتش را در شکم خود وارد کرده است و به زودی در آتش افروخته وارد خواهد شد.<(14)>

ایشان می فرماید: «؛وقتی برای هیچ کس جایز نباشد که در مال دیگران بدون اجازه آنان تصرف کند چگونه این کار در مال ما جایز می شود؟<(15)>

در توقع دیگر می فرماید: «؛اعنت خداوند و ملائکه و تمامی مردم بر کسی که یک درهم از مال ما را حلال بداند و در آن تصرف

کند.»(16)

پی نوشت ها:

(4). برکات حضرت ولی عصر(عج)، ص 35.

(5). ملاقات با امام عصر(عج)، ص 87.

(6). ملاقات با حضرت مهدی(عج)، ج 1، ص 251.

(7). شیفتگان حضرت مهدی(عج)، ج 1، ص 184.

(8). کرامات الصالحین، ص 174.

(9). برکات حضرت ولی عصر(عج)، ص 361.

(10). صحیفه المهدی، ص 334.

(11). احتجاج، ج 2، ص 474.

(12). الخرائج، ج 3، ص 1110.

(13). کمال الدین، ص 520.

(14). کمال الدین، ص 520.

(15). کمال الدین، ص 521.

(16). نجم الثاقب، ص 411.